



Folketingets Socialudvalg

Dato: 8. oktober 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 25. september følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 513 (SOU Alm. del).

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

MBN/ J.nr. 2008-7220

Spørgsmål nr. 513:

”Ministeren bedes redegøre for sin holdning til, at børn og unge anbringes på ikke-godkendte opholdssteder, jf. SOU alm. del - bilag 434, og samtidig oplyse om det er i overensstemmelse med loven.”

Svar:

Opholdssteder, der modtager anbragte børn og unge, skal være godkendt i overensstemmelse med bekendtgørelse om godkendelse af og tilsyn med private opholdssteder mv. Et ikke-godkendt opholdssted må ikke modtage børn og unge.

Godkendelsen foretages som udgangspunkt af den stedlige kommune og skal blandt andet forholde sig til opholdsstedets målgruppe, økonomi, fysiske rammer, personalegruppe og pædagogiske indhold. Godkendelsen har grundlæggende til formål at sikre, at stedet er i stand til at modtage og støtte anbragte børn og unge under betryggende rammer. Godkendelsen danner desuden grundlag for tilsynet med stedet.

Hvis en kommune anbringer et barn på et ikke-godkendt opholdssted, har pågældende kommune derfor ingen vished for, at indsatsen sker under betryggende rammer, eller at der føres tilsyn med stedet.

Når et barn anbringes i en anden kommune, har den anbringende kommune efter serviceloven pligt til at underrette den stedlige kommune forud for anbringelsen. Det følger samtidig af vejledningen på området, at den stedlige kommune vil skulle oplyse den anbringende kommune om forhold, som giver anledning til bekymring om forholdene på anbringelsesstedet. Manglende godkendelse vil efter Velfærdsministeriets opfattelse være et eksempel på sådanne forhold.

Karen Jespersen

/ Nina Eg Hansen